

از زندگی برایم بگو

مروری ساده بر آیه‌های پر نور قرآن؛ از کتاب «قرآن خودمونی»

حتی همین لب و دهنی هم که می‌خواهیم باهاش شکر خدا کنیم، از خداست. جالبه، نه؟
«لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ» (ابراهیم، ۷) اگر شکر کنید، نعمت شما را بیشتر می‌کنم.

چی کارت کنم؟

معلم به شاگرد تنبل می‌گه: اینو که نوشتی؛ اینم که نصفه حل کردی؛ سراغ این درسم که اصلاً نرفتی. حالا خودت بگو چی کارت کنم؟! این جور وقت‌ها، شاگرد سرشو می‌اندازه پایین و هر چی معلم بگه، قبول می‌کنه. اون دنیا هم خدا یه کتاب می‌ده دستمون و می‌گه: اینا کارایی هستش که باید می‌کردی، ولی نکردی. اینا هم کارایی که نباید می‌کردی، ولی کردی. حالا خودت بگو چه کارت کنم؟ ما هم مثل شاگرد تنبل کلاس، سرمونو می‌اندازیم پایین... خدایا ما

و این که صدای زن‌ها اگه با ناز و کرشمه همراه بشه، مردا رو جذب می‌کنه هم از خداست. حالا همین خدا به خانم‌ها گفته با ناز حرف نزنید؛ چون بعضی‌ها مریضن و طمع می‌کنن:

«فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ» (احزاب، ۳۲) هوس‌انگیز حرف نزنید؛ چون کسی که در دلش مرضی است، به طمع می‌افتد.

نگاهت رو بپا!

چشم ساخته شده برای نگاه کردن؛ امانه نگاه کردن به هر کسی و هر چیزی. یکی از چیزهایی که چشم نگاه می‌کنه، مال و اموال مردمه. یه ماشین مدل بالا می‌دارد می‌شه، طرف بدون این که متوجه بشه، بهش خیره می‌شه و افسوس می‌خوره. یا خونه‌های آن‌چنانی رو می‌بینه و غصه می‌خوره. نمی‌دونه خودش خیلی چیزها داره که به چشم نمی‌آد. خوش‌قلبه، مهربونه، اهل کار خلاف نیست. خدا می‌گه به مال مردم خیره نشو!

«لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ» (طه، ۱۳۱) به چیزهایی که به گروه‌هایی از آن‌ها دادیم، چشم ندوز.

تشکر کنیم

اگه کسی یه لیوان آب دستمون بده، کلی ازش تشکر می‌کنیم؛ اما نوبت خدا که می‌رسه، اصلاً تشکر کردن یادمون می‌ره. آب و لیوان و کسی که آب دست ما می‌ده، همه از خداست. اگه بخوایم نعمت‌هایی رو که خدا بهمون داده بشمریم، باید تا مدت‌ها بشمریم! خدا خودش خیلی ساده بهمون گفته: اگه برای نعمت‌هایی که بهتون دادم، شکر کنید، خیلی بیشتر بهتون می‌دم.

امیدت به خدا باشه

آدم به امید زنده است. امید که باشه، آدم خیلی راحت با مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنه؛ اما امید که نباشه، روحیه کار کردن هم نیست. دیگه حال و حوصله نداریم. بعضی‌ها به این و اون امید دارن و همش چشمشون به کمک اوناست؛ ولی فایده نداره. چطور می‌شه به کسی که خودش امیدش به کسای دیگه است، امید بست؟ فقط باید به خدا و رحمتش امید داشت. فقط اون‌ه که همه چی از خودشه. بقیه هر چی دارن، از خداست.

«وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ» (یوسف، ۸۷) از رحمت خدا مایوس نشوید.

آدم‌های پربرکت

بعضی‌ها تو زندگی شون از اول که میان، تا آخر که می‌رن، همش برکته. به دنیا که میان، با خودشون برکت میارن. به قول معروف، قدمشون خیره. تو زندگی هم همش به بقیه کمک می‌کنن و خیرشون به همه می‌رسه. رفتن این آدم‌ها، برای بقیه خیلی ساخته؛ ولی خودشون می‌رن که به منبع برکت الهی وصل بشن. چی بهتر از این آیه برای این آدم‌های پربرکت:
«وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ» (مریم، ۱۵) سلام براو، روزی که متولد شد و روزی که مرد و روزی که زنده شود.

بی‌ناز

یه کم دقت کنیم، متوجه می‌شیم این دنیا کاملاً منظمه. کوچیک و بزرگ دنیا بر اساس حکمت خدا خلق شده و هیچ چیزی بی‌علت نیست. آفرینش زن و مرد هم بخشی از حکمت خداست. این‌که زن و مرد به هم تمایل دارنند هم کار خداست

رو تو اون دنیا سربلند کن!
«أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا»
(اسراء، ۱۴) و به او می‌گوییم کتابت را بخوان.
خودت امروز برای حساب‌رسی کافی هستی».

● شأن پدر و مادر

قرآن خیلی شفاف می‌گه به پدر و مادر باید احترام گذاشت. اصلاً استثناء هم نداره. مثلاً نمی‌گه اگه پدر و مادر بهت بدی کردن، تو می‌تونی بهشون بدی کنی. بعضی بچه‌ها فکر می‌کنن پدر و مادر آفریده شدن که از صبح تا شب در خدمت اونا باشن و ترو خشکشون کنن! واسه همین تا یه ذره از دست پدر و مادر عصبانی می‌شن، شروع می‌کنن به بد و بیراه گفتن. خدا می‌گه اصلاً حق نداری از این حرفا بهشون بزنی!
«فَلَا تَقُلْ لِمَا آتَىٰ» (اسراء، ۲۳) به آن‌ها اف
کوچک‌ترین کلمه اعتراض‌آمیز و غیر مؤذبانه هم نگو.

● کسی هست؟

کسی هست به دادم برسه؟ کسی هست به من کمک کنه؟ موقعی که کارد به استخون می‌رسه، موقعی که فکر می‌کنی خیلی تنها موندی و دیگه دنیا به آخر رسیده، یادت باشه اگه همه هم تنهات گذاشتن، هنوز یکی هست که به دادت برسه. لازم نیست از بقیه کمک بخوای، با این آیه برو سراغ خدا و جلوش زار بزن و بگو:

«أَمَّنْ حَيْثُ الْمُنْظَرِ إِذَا دَعَا وَ يَكْتُمُ الشُّوْءَ»
(نمل، ۶۲) ای کسی که دعای درمانده را اجابت می‌کنند و گرفتاری را برطرف می‌سازد».

● سخت ولی ماندگار

همیشه شنیدیم باید کار خیر کرد و به فکر آخرت بود. واسه همین شب‌های جمعه که می‌شه، یه عده شکلات و خرما و از این جور چیزها خیرات می‌کنن. یه عده دیگه هم هستن که مدرسه و بیمارستان و مکان‌های عمومی می‌سازن؛ ولی کار خیر فقط اینا نیست. عیادت مریض، سرزدن به

عمه و خاله و عمو و دایی پیر، آشتی دادن، راهنمایی کردن آدم‌ها و هزار تا کار دیگه. این کارا پول نمی‌خواد؛ ولی خیلی سخت‌تره!
«وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ أَمْلاً» (کهف، ۴۶) خوبی‌های ماندگار، ثوابش نزد خدای تو، بهتر و امیدبخش‌تر است».

● خاموشی پس از نور

حفظ یه چیز سخت‌تر از به دست آوردنش. کار خوب کردن سخته؛ اما حفظ کردن نتیجه اون خیلی سخت‌تره. مثلاً طرف کار خیر می‌کنه، به مردم گرفتار کمک می‌کنه، یا نصف شب پا می‌شه نماز شب می‌خونه، اما دو ساعت بعد با یه برخورد نامناسب با همکاراش یا با خونواده، همه اجری رو که جمع کرده، از دست می‌ده. می‌گن هر کار خوبی یه نوری داره، حواسمون باشه این نور رو با کارای زشت خاموش نکنیم.
«لَا تُبْطَلُوا أَعْمَالَكُمْ» (محمد، ۳۳) کارهای خودتان را از بین نبرید».